

TERAZNIEJSZA PRAWDA

i Zwiastun Chrystusowej Epifanii

„A gdy [Baranek] otworzy siódm piecz ...” „Ale cie przyst pili do góry Syon i do miasta Boga ywego, do Jeruzalemu Niebieskiego (...) Patrzajcie, aby cie nie gardzili Tym, Który mówi (...): Jeszcze ja raz porusz nie tylko ziemi, ale i niebem (...) Przetoz przyjmuj c Królestwo nie chwiej ce si, miejmy lask, przez któr s u my przyjemnie Bogu z boja ni i uczciwo ci.” „... Chrystus przyszed szy Najwy szy Kap an (...) Przez wi kszy i doskonalszy przybytek, (...) Znalaz szy wieczne odkupienie.” — Obj. 8:1; yd. 12:22, 25, 26, 28; 9:11,12.

TERAŹNIEJSZA PRAWDA

i

Zwiastun Chrystusowej Epifanii

SUPLEMENT DE LA VERITE PRESENTE ET HERAUT DE L'EPIPHANIE DE CHRIST

Bimestriel

LIPIEC – JUILLET 1955

Denain (nord)

Nr. 161

Tom 14, rozdział VI

OSTATNIE DNI DAWIDA - FIGURA I POZAFIGURA

(1 Kron. 22:2 - 29:30; 1 Królewska 1:1-2:11)

NAKAZ WZNIESIENIA ŚWIĄTYNI DANY SALOMONOWI. INNI OMAGAJĄCY MU W TYM. GRUPY LEWITÓW. ZARZĄDZENIA DLA KAPŁANÓW I LEWITÓW. DLA KONTROWERSJONALISTÓW I POMOCNIKÓW. PLANY ŚWIĄTYNI. OFIARY INDYWIDUALNE. AMBICJE ADONIJASZA. ŚMIERĆ DAWIDA.

W cytowanych tekstach dotyczących naszego przedmiotu znajdujemy opis ostatnich dni Dawida, które z punktu widzenia pozafiguralnego małego Dawida przedstawiają ostatnie dni naszego Pastora. Ostatnie jego dni były z małymi wyjątkami wypełnione przygotowaniem spraw do warunków Epifanii. Prawdopodobnie nie widział on jeszcze z tą jasnością, z jaką my patrząc na tamte dni w świetle jasnym Epifanii możemy je teraz oglądać, a jednak Bóg użył go do poczynienia tych zarządzeń; one zaś dotyczyły przygotowań do rozdzielenia z jednej strony Maluczkiego Stadka (Elijasza, a z drugiej Wielkiego Grona i Klasy Młodociano Godnej (Elizeusza), a także przygotowań do drugiego uderzenia Jordanu ze wszystkimi tego konsekwencjami. Te przygotowania są także widoczne w tym, iż zarządził on tak, aby nie tylko pracę pielgrzymską Br. Johnson mógł podjąć w Brytanii, ale również przygotował aby J. mógł opanować trudności w Londynie związane z londyńskim Betel i Przybytkiem. Być może, że bez pełnego zrozumienia ze strony naszego Pastora znaczenia jego zarządzeń wskazywało ono na to, że J. miał po pierwsze mieć obowiązek jako specjalny przedstawiciel Jezusa w pracy kapłańskiej w związku z Kozłem Azazela i pozafiguralnymi

trędotowymi czyli miał być wykonawcą i posłannikiem Epifanii. Ono też wskazywało po drugie, że miał on pod nadzorem Jezusa doglądać wzniesienia świątyni Epifanii i po trzecie, iż miał się zająć pracą Lewitów. Ostatnie sześć miesięcy życia naszego Pastora były głównie poświęcone zarządzeniom zmierzającym do drugiego uderzenia Jordanu oraz uporządkowaniu i zarządzeniu pracy i pracowników w brooklyńskim Betel i pracy poza nim. Wszystkie te prace były w swej istocie układaniem fundamentów do pracy Epifanii i dla jej pracowników. Ile on z tego sam rozumiał, tego napewno nie wiemy, ale to wiemy, że zdawał sobie sprawę, że był małym pozafiguralnym Dawidem podobnie jak Chrystus w ciele był wielkim pozafiguralnym Dawidem i że z tego powodu w sposób ogólny rozumiał pozafigury ostatnich dni Dawida. Oczywiście nie mówił braciom tych szczegółów, bo wiedział, że jako indywidualne jednostki powinni kierować się wiarą, a nie widzeniem w tych doświadczeniach próby. Pan jednak mógł w pełni posługiwać się nim bez względu na to, czy on był czy nie był świadomy takiego szczegółowego użycia go w wypełnieniu związanych z tym pozafigur. Na podstawie wielu powiedzeń w piśmie świętym, które tu będziemy studiować możemy wyrazić

przypuszczenie, że on pojmował, konsekwencje rzeczy, które omawialiśmy.

(2) Po tych przygotowawczych uwagach możemy teraz przystąpić do zbadania szczegółów. Brat Russell, o którym będziemy mówić odąd jako o br. R., zdawał sobie sprawę ze związku istniejącego pomiędzy jego pracą nad Syjonizmem (1 Kron. 22:1) a świątynią Epifanii, gdyż wiedział on, że nawrócenie Izraela będzie stanowić jedną z głównych części Obozu Epifanii. Dlatego też po pierwsze (w. 2) czynił on wśród ludu Bożego pracę przygotowawczą do zbudowania tego obozu t.zn. oddzielił pozafiguralnych Izraelitów od zwykłych obozowców (zebrać obcych), co było uczynione przez pierwsze uderzenie Jordanu i w przygotowaniu do drugiego uderzenia. W swej pracy o Syjonizmie przedstawionym w 2 ks. Samuela roz. 24 oraz 1 Kroniki roz. 21 i w oddzieleniu obcych od rzeczywistego pozafiguralnego Izraela rozpoczął on rozwijanie pokolenia Judy z Obozu Epifanii wierzących w Przymierze cielesnych Izraelitów oraz wiernych, usprawiedliwionych z wiary. Co więcej przez swe przygotowania do pracy i pracowników do drugiego uderzenia Jordanu przygotował on obcocywanie utratników koron jednego od drugiego, a specjalnie obcocywanie cech członków Maluczkiego Stadka, których mieć nie powinni (kamiennicy ciosali kamienie na budowanie domu Bożego). Uczynił on mocne przygotowania dla tych, przez których nowi będą mogli wejść na dziedziniec, a także, by tych pomocników związać razem (żelazo...gwoździe...bramy w. 3), a również pouczył on wielostronnie o tymczasowym usprawiedliwieniu (miedzi wagę niezliczoną) i dał szczegółowe określenie o wynikającym z niego ożywionym usprawiedliwieniu (drzewa też cedrowego bez liczby w.4); protestanci bowiem (Sydończycy) oraz członkowie rzymskiego Kościoła (Tyryjczycy) dostarczali wielkie liczby ludzi mających ożywione usprawiedliwienie np. pozafiguralny Lot z córkami, którzy w ostatnich dniach br. R. w wielkich liczbach przychodzili do Prawdy (nagotuję mu potrzeb). Jego działania mówiły, że J. był zbyt niedojrzałym i słabym, by dostarczyć materiałów do świątyni Epifanii (Salomon... młodzieńczykiem małym w. 5); bo świątynia Epifanii miała być wzniesiona na wielką skalę (dom...wielki i znamienity), skoro miała być w czci (sława) i rewerencji (chwała) poprzez całą sferę

pracy Epifanii, która miała pokryć sferę obecnie wypełnianą przez kościół nominalny, tym więcej, że ma ona być religijnym ośrodkiem dla wyznających chrześcijan w tym czasie i po armagedonie (po wszystkim ziemi). Dlatego też br. R. w ostatnich swych dniach czynił do tego wielkie przygotowania (nagotował przed śmiercią swą bardzo wiele potrzeb).

(3) Wezwanie br. R. i polecenie jego, by J. wznosił świątynię Epifanii było głównie wyrażone w czynach, nie zaś w słowach (zawołał Salomona i przykazał mu...dom... Bogu Izraelskiemu, w. 6). W maju 1916 wezwał on J. do siebie i to mu powiedział: „Mam dla ciebie dobre wiadomości. Dostałeś promocję. Dałem słowo br. Sturgeonowi, (który zajmował się wtedy pracą pielgrzymów), że nie wyśle ciebie do małych zborów, lecz tylko do wielkich. Następujące są najważniejsze działania przez które br. R. dał mu to polecenie: (1) nakazał mu on odwiedzać tylko większe zbory czyli kościoły; (2) tego lata wysłał go do większej liczby konwencji, niż jakiegokolwiek innego pielgrzyma poza sobą samym; dawał mu w nich coraz ważniejsze przemówienia do wygłoszenia, ważniejsze niż jakimkolwiek innemu pielgrzymowi np. kazał mu działać w charakterze przewodniczącego na trzech konwencjach tego lata, a choć sam był obecny polecił mu wygłosić przemówienie z okazji Chrztu na konwencji w Newport - rzecz, której nigdy, o ile wiemy nie czynił, o ile był sam obecny, tak że nikt tego poza nim samym nie czynił; kazał mu wygłosić osiem przemówień na konwencji w Newport i osiem na konwencji w Norfolk czyli więcej niż sam miał wygłosić; (3) kazał mu wprowadzić pracę Pasterską we współpracy z Sr. Genevieve Sandford na konwencjach; (4) urządził specjalną dla niego podróż, by mógł on starać się uleczyć podziały sześciu klas; (5) przygotował, by mógł on mieć specjalnie wielką liczbę zebranych publicznych, a także by dwie siostry zajmowały się pracą kolporterską po tych zebraniach; (6) ułatwił mu, by mógł przybyć z odległych miejscowości gdzie pracował w pracy pielgrzymkiej Nowego Jorku, by mógł wziąć udział w serii wykładów, które on sam zainaugurował, mówiąc o usprawiedliwieniu, po którym to wykładzie br. Rockwell mówił o poświęceniu, J. o uwielbieniu i Mac Milian o restytucji, a które były zakończone przez br. Sturgeona, mówiącego w kilku wykładach z Planu Wieków; oraz (7) przez przygotowanie, by J. mógł pokierować sytuacją w londyńskim Betel i Przy-

bytku, on jako Boży wykonawca przygotował dla niego dokonywanie pracy, której doglądał pod kierunkiem. Jezusa, pracy zmierzającej do Kozła Azazela tzn. przegotował, by J. stał się małym Salomonem.

(4) Jeśli chodzi o punkt. 6, J. w owym czasie nie myślał, żeby było specjalne znaczenie w tym, że pięciu mówców wzięło udział w tej serii wykładów, dopiero później gdy Pan otworzył jego oczy, by ujrzeć warunki Epifanii, zrozumiał, jak Bóg użył tych pięciu mówców i że przez użycie ich, porządek ich przemówień i ich tematy, Bóg dawał coś znamienne dotyczące Epifanii; przez porządek bowiem tych przemówień, ich tematy Bóg ukazywał po pierwsze, pięciu wodzów. Epifanii: (1) br. Russella - wodza Maluczkiego Stadka, dla Maluczkiego Stadka; (2) br. Rockwella - wodza Gersonitów; (3) br. Johnsona, wodza Maluczkiego Stadka dla Wielkiej Kompanii i Klasy Młodociano Godnej; (4) Br. Mac Miliana - wodza Merarytów; oraz (5) b.r. Sturgeona - wodza Kaatyków. Po drugie zaś Bóg wskazywał porządek ich prac w Epifanii: Br. Russell jako najważniejszy był pierwszy i mówił oczywiście o usprawiedliwieniu jako czymś podstawowym dla wszystkich nauk chrześcijańskich i doświadczeń. Wodzowie trzech grup Lewitów wzięli udział w tym, zgodnie z porządkiem powstawania typów i pozafigur: Gerson – pierwszy narodzony; Merary - drugi narodzony, oraz Kaat trzeci narodzony. Z tym też zgadzają się tematy ich przemówień: najwyższą bowiem pracą pozafigurálnych Gersonitów jest prowadzić lud do poświęcenia; najważniejszą pracą pozafigurálnych Merarytów jest ogłosić Królestwo tzn. restytucję; najważniejszą zaś pracą pozafigurálnych Kaatyków jest bronić nauki o Bożym planie; pozycja zaś J. w tej serii pomiędzy Gersonickimi i Meraryckimi wodzami wskazuje na to, że jego najważniejsza praca Epifanii jest z pozafigurálnymi Gersonitami i Merarytami (4 Moj. 4:28, 33; 7:6-8), ale nie wyłącznie, z nimi jak na to wskazuje fakt, że br. Sturgeon następuje po nim w tej serii J. miał bowiem obowiązek względem wszystkich Lewitów Epifanii (2 Moj. 38:21), a temat jego „Uwielbienie Kościoła”, przedstawiało najwyższą pracę, jaką Bóg dał mu na okres Epifanii: ogłoszenie o uwielbieniu Kościoła, po dopełnieniu jego ofiarnych cierpień, co też on uczyni, kiedy napisze o Objawieniu, co będzie jego ostatnią ogólną pracą na ziemi.

Jest to też znaczące, że wszyscy ci trzej wodzowie Lewici zostali wyparci przez egoistycznych rywali: br. Rocwell przez br. Hoskinsa, br. Mac Milian przez J. F. Rutherforda i br. Sturgeon przez br. Ritchie następnie, przez br. Olsona wreszcie przez br. Hirsha. Należy przy tym zauważyć, że niektóre z siedmiu aktów br. Russella, wspomnianych wyżej wyprowadziły J. na czoło jakby specjalnie go ukazując, by podkreślił jego przyszły urząd, tak jak Mojżesz wyprowadził na czoło Jozuego, by podkreślić jego przyszły urząd, inne zaś z siedmiu aktów dały już mu sam urząd posłannika Epifanii.

(5) Br. R. przez swe akty powiedział J., że było jego zamierzeniem zorganizować Kościół w jego różnych częściach (umyśliłem zbudować dom imieniowi Pana Boga mego, w. 7); ale Bóg zabronił mu zorganizować Kościół, ponieważ misją jego było prowadzić Kościół w zewnętrznych sporach (słowo...wieleś krwi rozlał...nie będziesz budował w.8) co więcej Bóg także tego zabronił, ponieważ aż do podziału Kościoła na jego klasy, ta praca nie była odpowiednia dla Wieku Ewangelii, ale miała być dokonana, gdy tego rodzaju podział został dokonany przez jednego z symbolicznych synów brata R., który będzie wierny w tej (Epifanii) pracy, (1 Kron. 17:4-15). Tym synem jest J. (syn w. 9), który będzie w pokoju, jeśli chodzi o kontrowersje czyli spory z nominalnym ludem Bożym, (mężem spokojnym...dam mu odpocznienie od wszystkich nieprzyjaciół jego zewsząd); ponieważ dyskusje jego były z rewolucjonistami spośród prawdziwego ludu Bożego. Wynika z tego że będzie on w spokoju, w swej pracy, jeśli chodzi o nominalny lud Boży (przeto Salomon - spokojny - będzie imię jego). W pracy konstruktywnej jaką J. dokonywał i dokona, był i będzie, pokój pomiędzy ludem Bożym (pokój i odpocznienie dam Izraelowi). Pan dał br. R. do zrozumienia, że J. pod Jezusem będzie nadzorował pracę podzielenia ludu Bożego na osobne klasy i w ich pracy epifanicznej, a wiedzę o tym dał mu prawdopodobnie przez ten właśnie typ (on zbuduje dom imieniowi memu, w. 10) podobnie Pan dał mu do zrozumienia, że J. jak inni członkowie gwiazdni będzie wierny jako syn i sługa Boży (on mi będzie za syna...a ja za ojca) aż do wypełnienia swej pracy (i utwierdzą stolicę królestwa jego...aż na wieki). Polecając J. wykonanie pracy w Brytanii polegającej na rozwikłaniu tego, co okazało się

spiskiem H. J. Shearna i W. Crawforda w objawieniu Wielkiej Kompanii i życząc mu błogosławieństwa Bożego, on w rzeczywistości polecił mu wznieść Świątynię Epifanii i życzył mu błogosławieństwa Bożego w tym dziele (Pan będzie z tobą...zbuduj dom, w. 11) To on mu powiedział, gdyż Bóg w jakiś sposób wskazał mu że J. był wybrany przez Pana do dokonania tej pracy (jako mówił o tobie). Jego życzeniem wyrażonym względem J. było, by Pan dał mu mądrość i roztropność niezbędną do wykonania tej pracy (niech ci da Pan roztropność i zmysł w. 12), a przez to polecił mu pracę względem ludu Bożego w Epifanii (a niech cię postawi nad Izraelem) aby mógł on wypełnić obowiązki swego urzędu zgodnie ze Słowem Bożym (abyś strzegł zakonu Pana Boga twego). Zapewnił on go także, że jeżeli on będzie słuchał słowa Jezusowego, w stosunkach swego urzędu względem ludu Bożego (jeśli strzec i czynić będziesz...które rozkazał Pan przez Mojżesza Izraelowi, w. 13). Bóg da powodzenie jego pracy (szczęśliwym będziesz). Następnie zachęcił on J., by działał skutecznie i odważnie (bądź mężnym, nie bój się ani się lękaj).

(6) Brat R. zapewnił J., że wśród swych trudnych doświadczeń przygotował on dla Świątyni Epifanii Boską prawdę o Chrystusie, składającym się z 144.000 członków, o imieniu Jehowy i Jego charakterze jako Architekcie, i o Tysiącleciu jako o okresie, w którym Chrystus będzie błogosławił światu (nagotował na dom Pański złota sto tysięcy talentów w. 14). Sto tysięcy talentów złota ma symbolizować także błogosławieństwa Tysiąclecia, które możemy zauważyć, używając liczby 10 jako jednej z najważniejszych liczb świątyni (18, 10 i 5) jako dzielnika; $100,000 : (10 \times 10) = 1,000$; oraz $1,000,000$ talentów srebra symbolizuje to samo $1,000,000 : (10 \times 10 \times 10) = 1,000$. Pod względem wagi $100,000$ talentów złota stanowi $360,000,000$ syklów; a $360,000,000 : (10 \times 10) : (5 \times 5) = 144,000$. Z punktu widzenia wartości $100,000$ talentów złota stanowi trzysta milionów syklów; $300,000,000 : (10 \times 10 \times 10 \times 10) : 2 = 1,500 = 10(\text{Yod}) \times 5(\text{He}) \times 6(\text{Vav}) \times 5(\text{He}) = \text{Jehovah}$, co daje nam imię Jehowy dwukrotnie wyrażone w talencie wartości złota (ponieważ jest $3,000$ syklów w jednym talencie złota), a $200,000$ razy wyrażone w $100,000$ talentów złota. Jeśli chodzi o wagę $1,000,000$ talentów srebra

stanowi $3,600,000,000$ syklów. $3,600,000,000 : (10 \times 10 \times 10) : (5 \times 5) = 144,000$. Jeśli chodzi o wartość $1,000,000$ talentów srebra stanowi $3,000,000,000$ syklów. $3,000,000,000 : (10 \times 10 \times 10 \times 10 \times 10) : 2 = 1,500 = 10(\text{Yod}) \times 5(\text{He}) \times 6(\text{Vav}) \times 5(\text{He})$. Wynika z tego, że w jednym talencie srebra mamy dwukrotnie wyrażone imię Boga, a w milionie talentów srebra mamy dwa miliony razy wyrażone imię Boga jako Architekta Świątyni. Typowe użycie srebra jako Prawdy zawsze oddaje tu cześć charakterowi Bożemu jako Architektowi. Co więcej, brat R. zapewniał J., że przez swe nauczanie dostarczył on tymczasowo usprawiedliwionego człowieczeństwa (miedzi) do Świątyni epifanicznej, a także silnych łączników (żelaza) w wielkiej obfitości (bez wagi); a również i człowieczeństwa w ożywionym usprawiedliwieniu (drzewa) i nowych stworzeń (kamienia). Wskazał on także i na to, że J. może dostarczyć więcej symbolicznego złota, srebra, miedzi, żelaza, drzewa i kamienia (a ty do tego przyczynisz). Powiedział on J. te rzeczy bezpośrednio ustnie oraz pośrednio w swych pismach. Wskazując mu na próby, które przyjdą specjalnie od braci, ukazał on, że będą tacy, którzy dokonywać będą odciosowania (kamiennicy i cieśle, w. 15) wad ciała (drzewo) oraz wad wynikających z niedojrzałości nowych stworzeń (kamień) i że będą pomocnicy w budowaniu prawd łączących się z dodatkowymi częściami świątyni Epifanii (biegłych w każdym rzemiośle). Zapewniając raz jeszcze J. o nieograniczonej obfitości (niemasz liczby w. 16) Prawdy Bożej (złota i srebra) próbnie usprawiedliwionych (miedzi) oraz silnych łączników (żelaza), brat R. zachęcał J. do gorliwej działalności w związku ze świątynią Epifanii (wstańże a czyni) i życzył mu błogosławieństwa Bożego (a Pan będzie z tobą).

(7) Zachęcając wodzów do wzięcia udziału w tym, co się okazywało być drugim uderzeniem Jordanu, stawiając pracowników Betel i poza nim w pozycjach, w których mogli dokonywać pracy Epifanii i zachęcając ich ustnie i piśmiennie, specjalnie w swym testamencie do wierności, brat R. zachęcał ich właściwie, by pomagali oni J. w jego pracy Epifanii (przykazał książętom, aby pomagali Salomonowi, w. 17). Czyniąc zaś to, wskazał on i na to, że oni posiadają Bożą łaskę (Mówiąc: Izali Pan Bóg wasz nie jest z wami? w. 18); że Bóg uczynił ich zwycięzcami w sporach z Babilonem (który wam dał odpocznienie zewsząd) skoro poddał ich pod władzę

brata R. (dał w rękę moje obywateli); oraz, że Prawda i jej Duch (tej ziemi) wyzwolona od błędu i jego ducha jest w posiadaniu Pana i Jego ludu (poddana jest....Panu i ludowi jego). Dlatego też wzywał on wodzów, by skierowali swe uczucia, wolę i byty (oddajcie serce swe i duszę, w. 19); ku dobrej pracy trwając w poświęceniu (abyście szukali Pana, Boga waszego). Następnie pobudzał ich, by brali udział w drugim uderzeniu Jordanu i wszelkiej pracy późniejszej, którą Bóg nakaże, co pośrednio oznaczało budowanie Świątyni Epifanii (wstańcie a budujcie świątynię) i by czynili to, aby dać miejsce, w którym będzie mogła przebywać prawda jak również doktrynalne, zbijające, naprawiające i etyczne prawdy w Świątyni Epifanii (budujcie świątynię....żebyście tam wnieśli skrzynię przymierza....naczynia święte), gdzie charakter Boga pełen chwały, może być ukazany ku Jego chwale (imieniowi Pańskiemu). Tak więc pod koniec swego kierownictwa (stary i pełen dni, 1 Kron. 23:1) brat R. tak zarządził sprawy związane z dalszą pracą, że oddawały one tę pracę, tj. pracę Epifanii, pod kierownictwo J. (postanowił królem Salomona, syna swego), a w ten sposób dawał mu nadzór nad pracą ludu Bożego w czasie Epifanii.

(8) Ostatnie dni panowania Dawida były zajęte jego przygotowaniami do budowy świątyni i powoływaniem Kapłanów i Lewitów do służb w świątyni (1 Kron. 22-29). Nie jest to samo powiedziane o powołaniu 12 przedniejszych i o ich 12 podziałach. Fakty dowodzą, że tych 12 przedniejszych i ich 12 podziałów istniały na długo przedtem, np. Asael przedniejszy nad armią czwartego podziału został zabity więcej niż 33 lata przed śmiercią Dawida; bo to się zdarzyło zanim Dawid zaczął rządzić w Jerozolimie, gdzie on panował przez 33 lata tzn. kiedyś w ciągu tych siedmiu lat, kiedy on rządził w Hebronie (2 Sam. 2:23; 1 Kron. 29:27). Zgodnie z tym, zarządzenia dane przez Dawida odnośnie spraw świątyni figurują zarządzenia dane przez br. R. odnośnie spraw dotyczących pozafiguralnych Kapłanów i Lewitów do służby w świątyni Epifanii. W związku z tym na początku wiosny 1916r. pozafiguralne gromadzenie rozpoczęło się między innymi przez sporządzenie przez brata R. spisu braci według ich talentów itd., by zgromadzić ich do drugiego uderzenia Jordanu (zgromadził wszystkich książąt... kapłanów

i lewitów, w. 2; Z'16, 141, 4-6). Miało to też miejsce w ich gromadzeniu się na wielu konwencjach, gdzie czyniono przygotowania do uderzenia Jordanu. Pamiętajmy o tym, że ten punkt o kapłanach i lewitach w księgach Samuelowych, Królewskich; Kronikach, i późniejszych księgach Starego Testamentu nie jest punktem widzenia obrazu, przybytku; bo w tych księgach kapłani i lewici są użyci, by figurować odpowiednio wybitnych lub podległych sług Bożych. Podlegli słudzy Boży (Lewici, w. 3) są opisani według ich talentów, doświadczeń, cierpień dla prawdy, tylko o ile są dojrzały (policzono....od trzydziestu lat i wyżej). Te opisy były na kartach, które wysłali oni do br. R. na jego wezwanie, wydane w Z' 16, 141, 1-7 (poczet ich według głów ich osób). Bardzo wielu braci odpowiedziało na te wezwania (trzydzieści osiem tysięcy). Większość z nich byli to nieoficjalni bracia, którzy mieli służyć nieoficjalnie w świątyni (na posługę domu Pańskiego dwadzieścia cztery tysiące w. 4). Dużą liczbę stanowili mniej wybitni pielgrzymi, posłkowi pielgrzymi, starsi dający wykłady (przełożonych i sędziów). Niektórzy byli kolporterami, ochotnikami, dziennikarzami i ogłaszającymi publiczne zebrania (odźwiernych, w. 5). Niektórzy byli nauczycielami lekcji bereańskich, nauczycielami pracy pasterskiej, tłumaczami tekstów biblijnych i wygłaszającymi wykłady (chwalących Pana na instrumentach...nasprawił Dawid). Brat R. tak zarządził, aby każdy mógł wejść do swej właściwej grupy epifanicznej (i rozdzielił Dawid ... synów Lewiego, w. 6).

(9) Dlatego w czasie podziału w Epifanii utworzyli oni trzy grupy Lewitów: (1) tych, którzy nie zdołali uzyskać kontroli nad trzema korporacjami brata R. (Gerson) (2) tych, którzy uzyskali kontrolę nad trzema korporacjami (Merary), oraz (3) tych, którzy nie posiadają korporacji by kontrolować pracę (Kaat). Dwoma najważniejszymi rodzinami Gersonitów za czasów Dawida, były (1) Laadan (odpowiadający Lobnitom za czasów Mojżesza; Laadan, w. 7), który figuruje nieamerykańskich, pozafiguralnych Gersonitów ale Gersonitów z brytyjskiego Imperium; oraz (2) Semei (odpowiadający Semeitom z czasu Mojżesza; Semei), który figuruje specjalnie amerykańskich pozafiguralnych Gersonitów. Pozafiguralni Laadanicy byli podzieleni na trzy główne grupy: (1) Komitet Studentów Biblijnych (Jechijel w. 8) (2) Zwolennicy Starych Dróg (Zetam) i

(3) Bereańscy Studenci Biblijni (z Australii; Joel). (W w. 9 zamiast Semei, który nie był Laadanitą, lecz Semeitą wstaw imię Jechiel z wiersza 8). Zgodnie z tym, członkowie Komitetu Studentów Biblijnych tworzyli trzy grupy: (1) Shearnitów (Salomit w. 9) (2) Studentów Biblijnych z Madrasu (indyj; Hazyjel) i niektórych kanadyjskich Studentów Biblijnych luźno związanych z K.S.B. w Wielkiej Brytanii (Haran). Amerykańscy Gersoni, Semeici (synowie Semei, w. 10) utworzyli cztery grupy; (1) zwolenników P.B.I. (Jachat), (2) Brzaskowców (Zyna), (3) Stróżów Poranka (Jehus) oraz (4) tych, którzy nie zgadzali się z radykalnym odgałęzieniem kontrolującym P.B.I., lecz przez jakiś czas z nimi pozostawali (Beryjasz). Z tych zwolennicy P.B.I. byli głównymi (jahat, znaczy główny, w. 11), a Brzaskowcy zaraz po nich następowali (Zyza, albo Zina, zn. drugi). Trzecia i czwarta grupa Semeitów są bardzo nieliczne, jeśli chodzi o liczbę, (nie mieli wiele synów) i złączyły się w jedną grupę (policzeni za jedną rodzinę) Pan sprawił ze brat R. tak umieścić niektórych braci, którzy byli wierniejsi od pozafiguralnych Gersonitów i Merarytów iż stanowią oni Kaatyków Epifanii (Kaat, w. 12). Ci się podzielili na cztery grupy, (1) najwierniejszych Kaatyków (Amram), (2) Olsonitów (Izaar), (3) Ritchie'ów (Hebron) oraz (4) Sturgeonitów (Husyjel). Z Klasy Chrystusowej (Amram, nie Amramici, w. 13) pochodził Najwyższy Kapłan Świata (Aaron) oraz Pośrednik świata (Mojżesz). Najwyższemu Kapłanowi Kościoła dane było sprawowanie przyjemnej służby ofiarnej (aby służył, w ang. poświęcał...aby kadził przed Panem, a służył mu); a członkowie Jego mieli współpracować w tym gdyż wszyscy razem stanowią Najwyższego Kapłana Świata (sam i synowie jego).

(10) Figuralni Amramici jako Lewici najpierw występują w synach Mojżesza (synowie Mojżesza...policzeni są w pokoleniu Lewiego, w. 14). Byli oni dwóch klas: (1) Hirshitów (Gierson w. 15) oraz (2) Kittingeritów (Eliezer). Z Hirshitów (Gerson w. 16; synowie Amrama 24:20) Amramici z Jersey City, N.J. byli głównymi (Sebujel, wódz). W zborze tym były dwie partie (synowie Sebujela); jedna z nich szła za R.H. Hirshem, a druga za Antonim Fry (Jęchdejasz 24:20). Z Kittingeritów (Eliezer, w. 17) Amramici z Philadelphii byli przewodcami (Rechabijasza pierwszy). Zbór ten jednak rozbił się na

wiele klik (synowie Rechabijaszowi rozmnożyli się bardzo), a najważniejsza z tych klik szła raczej za R.H. Hirshem, a nie za D.M. Kittingerem (przedniejszy Jesyjasz, 24: 21). Z pozafiguralnych Izaarytów przywódcami byli Olsonici (synowie Izaawi; Salomit pierwszy, w. 18). Odłamem ich byli Gunterici (Jachat 24:22). Ritchieici (synowie Hebronowi, w. 19; 24:23; Uwaga: W polskim przekładzie mamy błędnie podany wiersz z 1 Kron. 24:23, wiersz ten powinien brzmieć tak samo jak 23:19 a mianowicie: „Synowie Hebronowi: Jeryjasz pierwszy, Amaryjasz wtóry, Jehazyjel trzeci, a Jekmaan czwarty”) rozwinęli się cztery grupy: (1) wodzem ich byli pierwotni Ritchieici (Jeryjasz), (2) liczny zbór w Los Angeles, gdzie A.J. Ritchie obecnie przebywa, z pewnymi oddziałami (Amaryjasz), (3) zbór w Oakland-San Francisco z oddziałami (Jehazyjel) oraz (4) Brickeryci (Jekmann). Sturgeonici jako pozafiguralni Husyjelici rozwinęli się w cztery grupy: (1) Riemerici (Micha w. 20; 24:24) Driscollci (Samir), (3) Vorsteherici (Jesyjasz 24:25) oraz (4) Saphoreici (Zacharyjasz 24:25). Pozafiguralni Meraryci rozwinęli się w zwolenników towarzystwa (Maheli w. 21; 24:26) oraz Standfastów - nazwa ta wzięta z 1 Kor. 16:13 znaczy „Stojący mocno w wierze” (Musy w. 23; 24:26). Niektórzy z tych co opuścili Towarzystwo (Jahasyjasz, 24:27) zasługują na naszą uwagę: (1) Germańscy Wolni bracia (Beno), (2) zwolennicy Oleszynskiego (Soam) (3) Kostynicy (Zachur), oraz (4) zwolennicy Kasprzykowskiego (Hybry).

(11) Zwolennicy Towarzystwa (Maheli w. 21; 24:28) dzielą się na dwie grupy; (1) prawdziwych Ruterfordystów albo złych zwolenników Towarzystwa (Eleazar) oraz (2) Elizeuszystów albo dobrych zwolenników Towarzystwa (Cys), Rutherfordyści nie podzielili się na grupy (który nie miał synów, w. 22; 24:28); ale były ich różne partie (córki). Rutherfordyści przestali być ruchem Prawdy (Eleazar zmarł). Te partie wśród nich, które powstały, gdy Rutherfordyści przestali być ruchem Prawdy, połączyły się z różnymi, grupami Elizeuszystów, które od czasu do czasu odłączały się od Ruterfordystów (które pojmowali synowie Cysowi). Najważniejszą grupą pomiędzy tymi Elizeuszystami jest duży zbór w Chicago ze swymi oddziałami (Jerahmeel, 24:29). Standfasty jako pozafiguralni Musyccy Meraryci podzielili się na trzy grupy: (1) Heartyków (Maheli; w.23; 24:

30); (2) Edwardsytów (Eder) oraz (3) grupę zwaną Głosem Eliasza (Jerymot). Powyżej opisane grupy są najważniejszymi grupami Lewitów Epifanii (ci są synowie Lewiego według domu ojców swych, w. 24; 24:30) nawet te, które w opisie przedstawionym bratu R. w odpowiedziach na zadawane przezeń pytania w artykule z Z'16, 141; 1-7, później podzieliły się na swe odpowiednie grupy (przedniejsi...policzeni...według pocztu) i służą one w Świątyni Epifanii (odprawowali prace usługiwania w domu Pańskim), obejmując Lewitów, którzy przechodzą ćwiczenie w służbie (od dwudziestu lat i powyżej, w. 27) oraz tych, którzy są dojrzałymi do służby (od trzydziestu lat i powyżej, 23:3) tak, jak i wybitni bracia byli wyznaczani do swych służb (braci...synom Aaronowym, 24:31) przed bratem R. (Dawidem), wodzami zatrzymującymi korony (Sadokiem) oraz wodzami bez-koron (Achimele-chem), którzy byli wodzami (przedniejszymi) wybitnych (kapłanów) i podległych (lewitów) sług Pana w przeciwieństwie do mniej dojrzałych (młodszych braci); w ten sposób lewici byli wyznaczani do swych prac (miotali losy).

(12) Brat R. ogłosił przez słowo i czyn fakt, że Bóg błogosławi ludowi Prawdy (Bóg...dał odpocznienie, w. 25), że mogą oni pracować w sferze działalności brata R. (i będzie mieszkał w Jeruzalemie). Wskazał on, że kiedy lud Boży podzieli się na swe klasy, jako Boża Świątynia Epifanii, będzie wprowadzona zmiana w pracy Lewitów (nie będą więcej nosić przybytku i wszystkiego naczyń, ku posługiwaniu, w. 26); bowiem głoszenie do publiczności będzie wyjęte z pod kontroli pozafiguralnego Elijasza, a dane pod kontrolę pozafiguralnego Elizeusza - to zaś sprawi, że nie będą oni podlegli Maluczkiemu Stadku, bo noszenie pozafiguralnego przybytku i naczyń na to wskazywało. Brat R. przez swą ostatnią naukę na temat pozafiguralnego Eliasza i Elizeusza opisywał służbę tych ostatnich (według postanowienia Dawidowego byli policzeni synowie Lewiego w. 27); a nawet niedojrzałych przechodzących ćwiczenie do pełnej służby (od dwudziestu lat). Wciąż jednak obowiązkiem ich było pomagać wybitnym braciom (zostawali pod ręką synów Aaronowych, w. 28); jeśli chodzi o usprawiedliwienie (w przysionkach), oficjalne pozycje (gmachach), pomaganie przy oczyszczaniu poświęcenia braci (oczyszczaniu wszel-

kich rzeczy) i rozwijanie różnych stron Bożego dzieła (usługi). To się odnosi do prawd, które budują charakter (około chleba pokładnego, w. 29), do przygotowań do głoszenia Słowa Bożego (około mąki na ofiarę śniednią) i uszlachetnionego postępowania (placków niekwaszonych) zarówno rozwijanego (pieczone w panewkach) jak i wypróbowanego (smażone) i to zarówno co do ilości jak i jakości (miary i odmierzenia). Mieli oni również we wszystkich odpowiednich czasach głosić Słowo Boże z wdzięcznością, i ocenieniem ku chwale Bożej (a iżby stali...ku wysławianiu i chwaleniu Pana, w. 30). Mieli oni służyć według Słowa Bożego (porządku w. 31) trzem rzeczom (uroczyste święta), wskazującym na przyjęcie przez Boga ofiary Chrystusowej (ofiarowaniu całopalenia), tj. usprawiedliwieniu (święto przejścia), uświęceniu (zielone święta) wybawieniu (święto kuczek), w związku z Tysiącleciem (sabaty) i dwunastoma najważniejszymi łaskami (nowie miesiąca). To mieli oni czynić stale jako służbę Bożą (ustawicznie przed Panem). To pozwoli im wypełniać obowiązek (pilnować straży, w.32) względem usprawiedliwionych (namiotu zgromadzenia), poświęconych (świątynicy) oraz względem wybitnych sług Prawdy (synów Aaronowych) w sprawach dotyczących służby Bożej (w usłudze domu Pańskiego).

(13) Teraz przedstawimy ważniejsze kapłańskie zarządzenia, które Bóg sprawił, że brat R. poczynił dla Świątyni Epifanii tak jak to jest powiedziane w 1 ks. Kronik 24:1-19. Gdy synowie Aarona (w. 1), w związku z przybytkiem, są nadmienieni bezimiennie przedstawiają oni podkapłaństwo. Kiedy jednak nazwani są po imieniu, tak jak w wier. 1, to Nadab (w. 2), pod koniec wieku przedstawia fałszywych nauczycieli z Parousji, idących na wtórą śmierć, a Abiju (w. 2) fałszywych nauczycieli z Epifanii, którzy idą na wtórą śmierć (Abiju...umarł; 3 Moj.10:1-11; zob. u dołu notatkę z ang. Cieni Przybytku str. 119). Gdy przychodzimy do coraz jaśniejszego zrozumienia wysokich zalet charakteru; jakie są wymagane od tych wszystkich, którzy kiedyś osiągną żywot wieczny na jakimkolwiek poziomie i że niewielu, zdaje się, czynią starania o wyrobienie sobie doskonałej miłości, jako zasady rządzące ich życiem. Wobec tego myśli nasuwają się, że ci dwaj synowie Aarona, których Bóg ukarał śmiercią, czy nie przedstawiają oni znacznej części poświęconych i splodzonych z ducha o-

sób, którzy zaniedbali osiągnięcia wysokiego stanu serca, jaki jest koniecznie potrzebny, i którzy ostatecznie, nie będą godni żadnego życia, ale przeciwnie zostaną wytraceni we wtórej śmierci. - Notatka z Cieni Przybytku, w ang. wydaniu, str. 119 odnosi się do str. 136 w polskim wydaniu w tomie V – Przyp. tłum. Eleazar (potężna pomoc) jest figurą na brata R., a Itamar (wyspa palm - jest aluzją do tego, że sfera pracy J. nie zdążyła w kierunku korony, lecz trzymających palmy. Obj. 7:9) przedstawia J.; obaj służyli wypełniający swe liczne urzędy jako kapłani głosiciele w każdym odpowiednim czasie służby, pozafiguralny Eleazar w czasie Parousji, a pozafiguralny Itamar w czasie Epifanii (odprawowali urząd kapłański). Pozafiguralny Nadab (samowolny) nie pozostawił po sobie grupy Prawdy, aby służyła Panu Prawdą Parousyjną; również i pozafiguralny Abiju (znaczy on jest mym ojcem) nie pozostawił żadnej grupy Prawdy, by służyła Panu Prawdą epifaniczną (umarli...a synów nie mieli) zanim Jezus złożył swą służbę wieku Ewangelii, służbę Najwyższego Kapłana Kościoła (przed obliczem ojca swego). Brat R. podzielił (podzielił ich Dawid w. 3) bardziej wybitnych usługujących braci (Sadoka z synów Eleazarowych) i mniej wybitnych usługujących braci (Achimelecha z synów Itamarowych) i to zależnie od ich obowiązków jako pielgrzymów i pomocników pielgrzymów (według urzędu ich), by wypełniali swe służby (w usługach ich). W czasie ostatnich dni brata R. bardziej wybitni pielgrzymi byli liczniejsi od mniej wybitnych pielgrzymów a obie te klasy miały licznych pomocników Eleazarowych więcej przedniejszych mężów niż...Itamarowych, w. 4) Na podstawie obliczenia więcej wybitnych pielgrzymów było szesnastu (z synów...było przedniejszych szesnaście), a mniej wybitnych pielgrzymów było ośmiu (synów Itamarowych osiem).

(14) Gdy 24 pielgrzymów w ten sposób zostało wyznaczonych, każdy z nich stawał się wodzem grupy swych kapłańskich braci (rozdzieleni są losem jedni od drugich w. 5). W tym charakterze tych 24 pielgrzymów było wodzami Kościoła (przełożonymi nad świątynią) i wodzami od Boga (przedniejszymi przed Bogiem dosłownie, jak podane w ang. popraw. tłumaczeniu: książętami Bożymi). Menta Sturgeon, który zajmował się wtedy działem pielgrzymów, nazначzył im

cedułę ich pielgrzymskich podróży w Strażnicy (popisał ich Semejasz...pisarz z pokolenia Lewiego, w. 6), a uczynił to publicznie przed bratem R. (królem) i dwunastoma wodzami z pokoleń duchowego Izraela (książętami), przed grupą wybitniejszych sług Prawdy (Sadokiem) oraz przed grupą mniej wybitnych sług Prawdy (Achimelechem), przed głównymi wodzami więcej i mniej wybitnych sług Prawdy (przedniejszymi...kapłanów i lewitów). A było to uczynione osobno dla Eleazarytów i osobno dla Itamarytów (a naznaczono... jeden Eleazarowi, a drugi...Itamarowi). W spisach pielgrzymich angielskiej Strażnicy na lato 1916 r. znajduje się 24 pielgrzymów, którzy byli wodzami 24 grup, oddziałów kapłańskich służb. Następujący pielgrzymi w liczbie 16 są pozafiguralnymi Eleazarytami według ich stopnia wybitności: (1) Russell, (2) Johnson, (3) Rutherford, (4) Mac Milian, (5) Sturgeon, (6) Rockwell, (7) Sexton, (8) (Geo) Draper, (9) Toole, (10) Hersee, (11) Herr, (12) Mac Pherson, (13) Wisdom, (14) Zink, (15) Thornton, i (16) Thorn. Oni są odpowiednikami 16 kapłanów wymienionych w w. 7-14. Brat R. jako pozafiguralny Jehojaryb (znaczy walczący o Jehowę) wypełnia swą służbę Epifanii przez swe pisma, a także przez swe pisma należy on do dwóch, którzy zmuszają do ucieczki 10.000 w czasie Epifanii (5 Moj. 32:30). Następująca lista jest listą wodzów mniej wybitnych, pielgrzymów w liczbie 8 spośród 24 pełniących służbę kapłanów: (1) Barber, (2) Riemer (3) Robie, (4) Batterson, (5) Palmer, (6) Meggison, (7) Crist, oraz (8) Gillespie. Odpowiada to 8 kapłanom wymienionym w w. 15-18. Tak więc dokładnie jak to możemy określić, wszyscy z tych 24 pielgrzymów wyżej wspomnianych są przedstawieni w porządku odpowiadającym porządkowi ich 24 typów podanych w w. 7-18 (ci są sporządzeni w posługiwaniu swoim, aby wchodzili do domu Pańskiego w przemianach swych w. 19). Było to zarządzenie uczynione przez Jezusa poprzez brata R. (pod rządem Aarona, ojca ich) z polecenia Boga samego (jako mu rozkazał Bóg).

(15) Pierwsza Kronika roz. 25 przedstawia nam w trzech grupach 24 innych sług Prawdy, którzy byli podlegli poprzednim 24, gdy chodzi o przywileje kazania i nauczania oraz sposobności. Sług tych w trzech grupach brat R. przy pomocy niektórych z 12 wojowników wodzów wyznaczyl do służby (i odłączył Dawid i hetmani, w. 1). Zostali oni ugrupowani jak następuje: (1) czterech posiłkowych

pielgrzymów którzy stale podróżowali (synowie Asafowi), (2) czternastu niedzielnych pielgrzymów zamieszkających w Betel i trzech innych mieszkających u siebie, z tych zaś dwóch zajmujących się pracą świecką (synowie Hemana) oraz (3) sześciu posiłkowych pielgrzymów, którzy podróżowali czasami w niedziele (synowie Jedytuna). Przywilejem ich było posługiwać się tekstami biblijnymi jako podstaw ich przemówień (prorokowali przy harfach) bereańskimi lekcjami do tomów (psalterionach) /W angielskich przekładach Biblii w 1 Kronice 25:1 są podane trzy instrumenty muzyczne w następującym porządku: (1) harfy; (2) psalteriony; psalterion jest to starożytny instrument muzyczny strunowy, używany przy śpiewaniu psalmów, rodzaj harfy; (3) cymbały. W wierszu 6, tego samego rozdziału są podane te same instrumenty w odwrotnym porządku: cymbały, psalteriony, harfy. - Przyp. tłum./ oraz nieformalnymi pogawędkami (cymbałach). Przedstawienie tej pierwszej klasy sług Prawdy jest następujące: stale podróżujący posiłkowi pielgrzymi (z synów Asafowych, w. 2); Bracia: (1) Rice (Zachur), (2) Barker (Józef), (3) Yates (Nataniasz) oraz (4) Graham (Asarela), wszyscy z nich bowiem byli zapisani w Strażnicach letnich i jesiennych r.1916 jako stale podróżujące pielgrzymi. Pracowali oni w grupie najważniejszych posiłkowych pielgrzymów (pod ręką Asafową) i głosili na takie przedmioty jakie br. R. im wyznaczył.

(16) Następną grupę także stanowili posiłkowi pielgrzymi; ale tacy co pełnili służbę w niedziele od czasu do czasu lecz nie stale, ponieważ byli oni również starszymi w miejscowych zborach (synowie Jedytunowi, w. 3). Byli nimi Bracia (1) Shull z Columbus, O. (Godolijasz), (2) Driscoll, publicysta brata R. (Zery), (3) Wise późniejszy wice-prezes Towarzystwa (Jesajasz) (4) Martin z Dayton, O. (Hasabijasz). (5) Jones, z Chicago (Matytyjasz) oraz (6) Bridges z Bostonu (Symej). Trzecia grupa składała się z niedzielnych pielgrzymów, członków rodziny Betel, która pracowała w Betel albo przy Przybytku w zwykłe dni tygodnia a wypełniała obowiązki kaznodziejskie w niedziele (synowie Hemana, w. 4) Byli to następujący bracia, jak wykazują to wykazy pielgrzymów Strażnicy na lato r. 1916: (1) Burgess (Bukkijasz), (2) Detweiler (Matanijasz), (3) Emerson (Husyjel), (4) Hirsh

(Zebuel), (5) Hoskins (Jerymot) (6) Hudgings (Chananijasz), (7) Kuehn (Chanani), (8) Martin (Eliata), (9) Ritchie (Gieddalty), (10) Stevenson (Romantyjeser), (11) Van Amburgh, (Jasbekassa), (12) Wright (Malloty, a dwaj pozostali nie byli umieszczeni w wykazach Strażnicy z powodu braku miejsca: (13) Wakefield (Hotyr) oraz (14) Scheerer (Machazyjot).

(17) Wymienionych 14 braci, niedzielnych pielgrzymów, ujrzało sprawy planu Bożego przez oczy br. Russella (widzący królewski 25:5) i pełnili oni służbę przez przedstawienia nauk Boskich przy pomocy kazań (w słowach Bożych, ku wywyższeniu rogu). - /Róg, znaczy tu to samo co koronet, czyli korona w herbie hrabiowskim. -przyp. tłum.-/ Pan błogosławił pielgrzymom niedzielnym rozmnażając ich do liczby 14 członków Betel (czternastu synów). Byli także trzej inni niedzielni pielgrzymi wykazani na ostatniej stronicy Strażnicy, ci jednak nie byli członkami rodziny Betel, lecz zamieszkiwali w swych domach, a dwóch z nich zajmowało się pracą świecką w zwykłych dniach tygodnia, a mianowicie byli nimi: (1) Jolly, (2) Stevens oraz (3) Woodworth (trzy córki). Wymienionych 27 braci należało do trzech grup zaznaczonych powyżej (pod sprawą ojca swego, w. 6), mających polecenie nauczania Prawdy dla świątyni Epifanii (przy śpiewaniu w domu Pańskim). Trzecia z tych grup dawała ogólne kazania (na cymbałach) druga mowy i beriańskie lekcje oparte na tomach (psalteriony), a pierwsza wykłady oparte na tekstach Biblii (na harfach), a było to czynione ku usłudze świątyni epifanicznej (ku służbie w domu Bożym”) Wszystko to było czynione według Bożego rozporządzenia przez zarządzenia brata R. (jako rozkazał król) dla tych trzech grup przemawiających sług (Asaf, Jedytun, Heman). Należy zwrócić uwagę, (w. 9-31) że każdy z tych 24 symbolicznych synów miał jedenastu pomocników, tak że razem było ich wszystkich 288 (wszystkich mistrzów dwieście osiemdziesiąt i osiem, w. 7). Wszyscy oni byli wyćwiczeni w głoszeniu Słowa Bożego będąc dobrze wyuczeni jak głosić doktrynalne Prawdy (ćwiczonymi w pieśniach Pańskich). Dwadzieścia cztery oddziały podległych sług Prawdy tj. pozafiguralnych Lewitów, każdy w porządkowym oddziale, z innymi jedenastoma oddziału danego, odpowiadały i uzupełniały 24 oddziały wybitnych sług Prawdy tj. kapłanów, jak np. oddział pozafiguralnego Jehojaryba (brata Russella 24:7) miał za swój odpowiednik i uzupełnie-

nie oddział pozafiguralnego Józefa (brata Rice, itd., 25:9); zaś oddział pozafiguralnego Jedajasza (brata Johnsona, 24:7) miał jako swój odpowiednik i uzupełnienie oddział pozafiguralnego Godolijasza (brat a Shull itd., 25:9). Należy również zauważyć że porządek synów pozafiguralnego Asafa, Jedytuna i Hemana jak podany w 25:2-4 nie jest podany w tym samym porządku w 25:9-31, ale jest zupełnie innym porządkiem, w którym ci symboliczni synowie wchodzili do swych porządkowych oddziałów.

(18) Tu następuje porządek oddziałów podległych sług Prawdy przemawiających publicznie, tj. pozafiguralnych Lewitów (należy zwrócić uwagę na różnice pomiędzy tymi pozafiguralnymi Lewitami a pozafiguralnymi Lewitami, z Pięcioksięgu Mojżesza), którzy nie mieli służyć razem podobnie jak i oddziały dwudziestu czterech kapłanów nie służyły razem (straż przeciwko straży) i którzy obejmowali zarówno najmniej zdolnych jak i najzdolniejszych (tak mały jak i wielki), takich, którzy uczyli drugich, jak i takich, którzy byli nauczani (tak mistrz jako i uczeń). Pierwszy oddział był oddziałem brata Rice (Józefa, 25:9) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem brata Russella. Drugi oddział był oddziałem Br. Shull (Godolijasza, 25:9) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. J. Trzeci oddział był br. Barkera (Zachura, w. 10) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem Rutherforda. Czwarty oddział był br. Driscoll (Zery, albo Izre, w. 11) jednego z 12, w zestawieniu z oddziałem br. Mac Miliana. Piąty oddział był br. Yates (Natanijasz, w.12) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Sturgeona. Szósty oddział był br. Burgessa (Bukkijasz, w.13) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Rockwella. Siódmy oddział był brata Grahama (Jesarel, albo Asarel, w. 14) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem Br. Sextona. Ósmy oddział był br. Wise (Jesajasza, w. 15) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Geo Drapera. Dziewiąty oddział był Br. Detweilera (Matanijasz, w.16) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Toole. Dziesiąty oddział był br. Bridgesa (Symejasz, albo Symej, w. 17) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Hersee. Jedenasty oddział był brata Emersona (Husyjela, błędnie podane Asarela w. 18) jednego z dwunastu, w zestawieniu z

oddziałem br. Herr. Dwunasty oddział był br. Martina z Dayton, Ohio (Hasabijasza, w. 19) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Mac Phersona. Trzynasty oddział był br. Hirsha (Subajel, albo Zebuel, w. 20) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Wisdoma. Czternasty oddział był br. Jonesa (Matytyjasz, w. 21) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Zink. Piętnasty oddział był br. Hoskinsa (Jerymot, w. 22) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Thorntona. Szesnasty oddział był br. Hudgingsa (Chananijasza, w. 23) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem brata Thorna. Siedemnasty oddział był br. Van Amburgha (Jasbekasz, w. 24) jednego z dwunastu w zestawieniu z oddziałem br. Barbera. Osiemnasty oddział był br. Kuehna (Chanani, w. 25) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Riemera. Dziewiętnasty oddział był br. Wrighta (Malloty, w. 26) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Robie. Dwudziesty oddział był br. Martina z Betel (Elijata albo Eliata, w. 27) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Battersona. Dwudziesty pierwszy oddział był brata Wakefielda (Hotyr, w. 28) jednego z dwunastu w zestawieniu z oddziałem br. Palmera. Dwudziesty drugi oddział był br. Ritchie (Gieddalty, w. 29) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Meggisona. Dwudziesty trzeci oddział był br. Sheerera (Machazyjot, w. 30) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Crist. Dwudziesty czwarty oddział był br. Stevensona (Romantyesera, w. 31) jednego z dwunastu, w zestawieniu z oddziałem br. Gillespie.

(19) Następną grupą sług Prawdy, które zauważymy, stanowią ci, którzy specjalnie pomagają obcym wejść na dziedziniec Boskiej świątyni epifanicznej - pozafiguralni odźwierni (podziały odźwiernych, 1 Kronika 26:1). Pierwszą ich klasą jako pozafiguralnych Koreczyków-1 byli pracownicy z Foto-Dramą Stworzenia (Meselemijasz). Było siedem kompanii tych, którzy podróżowali z miejsca na miejsce (Zacharyjasz pierworodny... Elienaj siódmy, w. 2, 3). Co więcej, było jedenaście kompanii takich braci co pracowali lokalnie jak np. przez wiele lat trwały pokazy Foto-Dramy Stworzenia w Nowym Yorku, Filadelfii. Pittsburgu itd., oraz by-

-1) Koreczyków, czyli potomków Korego, a nie Korejczyków, jak podane w w. 1, gdyż nazwa ta odnosi się do mieszkańców Korei.-Prz.tł.

ły regularne, „pokazy Foto Dramy Stworzenia we wielu miejscowościach za pomocą Eureka-2 (synowie i bracia... osiemnastu, w. 9). Drugą klasą pozafiguralnych odźwiernych, prowadzących obcych do Prawdy jako pozafiguralnych Koreczyków byli pracownicy w pracy pasterskiej-3 (Obededom, w. 4). Najważniejsi z nich byli w Nowym Yorku (Semajasz pierworodny). Z Nowego Yorku była zorganizowana praca pasterska we Piladelfii (Otni, w. 7), Baltimore, (Rafael), Bostonie (Obed), Pittsburgu (Elzabed:), Newark N.J. (Elihu), Waszyngtonie D.C. (Semachyjasz). Następnie praca pasterska była zorganizowana w czasie podróży przez Sr. Genevieve Sanford i br. Johnsona podróżujących od zboru do zboru; w Kensas City (Jozabad, w. 4), St-Louis (Joach), Chicago (Sachar), Detroit (Nataniel), Toledo (Ammijel, w. 5), Columbus (Isaschar), Louisville (Pechulletaj). Poza tymi czternastoma zborami, gdzie praca pasterska specjalnie była zorganizowana, została wprowadzona w innych 48 miejscowościach (sześćdziesiąt i dwa, w. 8), które otrzymały między innymi pomoc w tym dzięki wstępnemu wykładowi J. i udzieleniu siostrom instrukcyj przez Siostrę Sandford na konwencjach w Newport R.I., Norfolk, Va. Niagara Falls, N.Y., Nashville, Tenn, oraz Dallas Tex. Dodatkowo J. miał wykłady w innych miejscach, dzięki którym niektóre inne zbory zorganizowały u siebie pracę pasterską.

(20) trzecią grupą pozafiguralnych odźwiernych stanowili ci co zajmowali się rozpowszechnianiem literatury (Hosa z synów Merarego w. 10). Chociaż kolporterska praca nie była, a ochotnicza praca była tą pracą, którą zajęli się najpierw rozdawcy literatury (nie był pierworodny), stanowi ona najważniejszą pracę w dziedzinie szerzenia literatury, jak sami oni to podkreślają (Semra przedniejszy). Po tym przychodzą ochotnicy (Helkijas, w. 11), a za nimi praca dziennikarska (Tebalijas), a wreszcie praca ogłosicieli publicznych zebrań (Zacharyjasz). Trzy z tych czterech gałęzi pracy pozafiguralnych odźwiernych były podzielone na dziewięć grup jak np. wśród kolporterów byli regularni kolporterzy

czasowi kolporterzy, strzelcy oraz nieoficjalni kolporterzy rozmieszczający tomy zależnie od nadarzającej się sposobności. Tak samo, gdy chodzi o ochotników, można wśród nich wyróżnić regularnych ochotników, pracowników ku rodzinom zmarłych, a także wręczających od czasu do czasu ulotki, zaś wśród dziennikarskich pracowników byli podróżujący bracia dostarczający gazet do publikowania w nich kazań i bracia którzy uzyskiwali abonentów dla tych pism (trzyście).

(21) Do powyższych grup należeli pozafiguralni odźwierni; czyli ci, którzy mieli przyprowadzać nowych ludzi do Prawdy (ci są rozdzieleni na odźwiernych w. 12). Najważniejsi wśród odźwiernych (z mężów przedniejszych) mieli zleconą specjalną pracę do wykonania, a w niej wzajemnie się wspierać (trzymając straż przy służbie w domu Pańskim). Polecenie służby było dane najmniejszym jak i najzdolniejszym (losy...tak mały jako wielki w. 13) niezależnie od grupy, do której każdy z nich należał (według...domów). Pracownicy Foto-Dramy Stworzenia byli jako całość przydzieleni tam, gdzie łaska mocy była najaktywniejsza (padł los na wschód Selemijaszowi, albo Meselemijaszowi, w. 14); tym zaś siedmiu kompaniom pracowników z Foto-Dramą Stworzenia, którzy podróżowali z miejsca na miejsce przypadła pozycja, gdzie łaski miłości była najaktywniejsza. (Zacharyjaszowi...na północy). Pasterskim pracownikom była przydzielona pozycja, gdzie łaska mądrości była najaktywniejsza (Obededomowi na południe, w. 15), a tym pasterskim pracownikom (synom jego) była wyznaczona praca troszczenia się o literaturę używaną w pracy pasterskiej, tj. troszczenie się o tom 1 (dom skarbów). Należy zauważyć, że wśród Lewitów powyżej wymienionych imię Suppim (wężę-aluzja do poczucia taktu) nie występuje. Jest on wprowadzony tu, by przedstawiał tych kolporterów, którzy zajmowali się odwiedzaniem tych ludzi, którzy pozostawiali swoje adresy na zebraniach publicznych i pragnęli by ich odwiedzono. Oni bowiem mieli pozycję, gdzie łaska sprawiedliwości była najaktywniejszą (Suppimowi...na zachód, w

* Eureka, jest to nazwa firmy w St. Zj. wyrabiającej mniejsze przenośne maszyny do ruchomych obrazów, a zatem nazwa tych maszyn. - Przyp. tłum.

** Praca Pasterska. Obszerne określenie pracy pasterskiej znajduje się w artykule brata Russella pt. World Wide Pastoral Work, w angielskim Przedruku Strażn. Str. 5984; to samo w polskim tłumaczeniu p.t. Powszechna Praca Pasterska w straż, ze styczn. 1917 r.

16) Również inni rozdawcy literatury zajmowali tę samą pozycję (Hozie...na zachód). Praca ich specjalnie była korzystną dla tych sług prawdy, którzy dopomagali wyrzutkom z Babilonu (brama Zallechet - znaczy wyrzucić), gdy ci z Babilonu wznosili się w górę do Prawdy i jej ludu (ścieżce idącej ku górze).

(22) Sześć z siedmiu podróżujących kompanii pracowników Foto-Dramy Stworzenia miało pozycję, gdzie specjalnie działała łaska mocy. (Na wschód słońca było Lewitów sześć w. 17; porównać z wierszem 2,3). Siódma kompania (Zacharjasz) z pozafiguralnych synów Meselemijasza, która miała pozycję gdzie działała miłość, posiadała cztery stałe pokazy Foto-Dramy Stworzenia, z których trzy były w Nowym Yorku, Filadelfii i Pittsburgu, a czwarty był prawdopodobnie w Chicago (na dzień czterech). Pasterscy pracownicy byli czterech klas: (1) ci, którzy przygotowywali wykłady z Planu Wieków, (2) ci, którzy wygłaszali te wykłady, (3) ci, którzy gromadzili zainteresowanych w kółka do badania tomu I oraz (4) wodzowie takich badań (na południe na dzień czterech). Te same cztery grupy miały pieczę nad tomem I jako depozytem skarbów Prawdy dla takiej pracy (a przy domu skarbów dwóch a dwóch). Powyżej wzmiankowane cztery grupy rozdawców literatury miały swe miejsce, gdzie łaska sprawiedliwości była specjalnie aktywna (na zachód... na drodze sypanej, w. 18). Miały one specjalnie pracować by ułatwić dojście do prawdy ludziom zainteresowanym (przy stronie zewnętrznej - otwarte portyki prowadzące do komór świątyni). Są jeszcze dwie inne grupy, które nie zostały powyżej wspomniane; (1) lokalni mówcy udzielający wykładów z Planu Wieków nie należący do pracy pasterskiej oraz (2) pracownicy poza miejscowi, którzy wygłaszali zarówno wykłady z Planu Wieków jak i inne przemówienia pod egidą urzędu zwanego wówczas Świecko Domowy Ruch Misjonarski (dwóch przy stronie zewnętrznej). W paragrafach (20) - (22) były wskazane różne zarządzenia, które Bóg za pośrednictwem Pastora naszego poczynił, by przyprowadzić obcych ludzi do prawdy do świątyni Epifanii (oddźwiernych... z synów Korego...Merarego, w. 19).

(23) Niektórzy inni podlegli pracownicy (Lewici w.20) budzą naszą uwagę (w. 20 -32). Pierwszymi z nich są ci, którzy mieli pieczę nad skarbami Prawdy z pod pióra br.

Russella (Achyjasz...nad skarbami) oraz skarbami innych pisarzy (skarbami rzeczy poświęconych) w Betel i w filiach zagranicznych. To przypadło w udziale Gersonitów, specjalnie z grupy Laadana, a stało się to, ponieważ filie, wszystkie poza Ameryką, pociągały za sobą większą odpowiedzialność niż ci w Betel (synowie Laadanowi, którzy byli z synów Gersonickich, w. 21). Pierwszym pod-oddziałem tych troszczących się o Prawdę byli strażnicy literatury Prawdy, ci którzy mieli w swej pieczy literaturę Prawdy (Jehyjel). Niektórzy z nich opiekowali się książkami i pamfletami (Zetam, w. 22), a inni kazaniem w gazetach i w Miesięczniku Studentów Biblijnych włączając w to i dwa inne pisma, pt. Gazeta Dla Wszystkich i Kazalnica Ludową (Joel, brat jego) - byli oni strażnikami literatury (nad skarbami domu). Byli poza tym ci, którzy byli kandydatami na członków czterech grup niezorganizowanych Lewitów (Amramczycy, Husyjelczycy, w. 23). R.H. Hirsh jako należący do przywodzącej grupy Gersonickich Amramczyków (Sebuel, w. 24) miał pieczę nad literaturą Prawdy, gdy szła ona do druku tzn. poprawiał on i robił korektę stron Strażnicy, broszur, kazań i innych pism (przełożony nad skarbami). Drugą klasę przyszłych pozafiguralnych Amramczyków (Eleazar, w. 25) stanowiło pięciu korektorów manuskryptów, z których najważniejszymi były trzy siostry: Hamilton, James i Wright. Do tej klasy należało też pięciu przyszłych redaktorów Strażnicy, wymienionych w testamencie brata R. bracia (1) Rutherford (Rechabjasz), (2) Van Araburgh (Jesajasz), (3) Rockwell (Joram), (4) Robison (Zychry) oraz (5) Hirsh (Salomit). Ostatni z nich (Salomit w. 26) i jego koledzy redaktorzy itd. (bracia) mieli pieczę nad produktami (poświęcone rzeczy) wychodzącymi z pod pióra brata R. (które poświęcił Dawid) oraz najważniejszych braci (przedniejsi z domów ojcowskich), wodzów wojowników (pułkowników, rotmistrzów i hetmanów) Gdy jaką prawdę zdobyli, jako nagrodę ich walki o prawdy, czy to nowe czy stare rzeczy, które bez spekulacji zrozumieli jako nauczeni w Piśmie wyćwiczeni w królestwie, posyłali je do brata R. jako trofea (z wojen i łupów poświęcali...na poprawę domu w. 27; Mateusz 13:52). Prawdy te obejmowały kontrowersyjne pisma wodzów Wieku Ewangelii z Maluczkiego Stadka (Samuel w. 28), tracących korony wodzów 12 denominacji (Saul), głównych zwo-

lenników pozafiguralnego Saula (Abner) i głównych wojowników kontrowersyjnych Prawdy parousyjnej; (Joab). Odpowiednia kontrowersyjna literatura Prawdy tych wszystkich (po-

święcili) oraz każdego innego (i ktokolwiek co poświęcił) była; pod pieczęcią R.H. Hirsha, pozostałych czterech redaktorów i innych korektorów manuskryptów (do rąk Salomitowych i braci jego).

BEREANSKIE PYTANIA

(1) Gdzie są opisane ostatnie dni brata R.? Widziane z jakiego punktu widzenia? Czym były głównie wypełnione Jego ostatnie dni? Czego on jeszcze nie widział jasno? Dzięki czemu możemy widzieć jasno znaczenie tych jego zarządzeń? W czym one się wyrażały? W czym jeszcze te przygotowania były widoczne? Co jest pierwszym znaczeniem tych przygotowań? Drugim? Trzecim? Dlaczego były te rzeczy? Czym były one w istocie? O czym w tych jego aktywnościach nie wiemy napewno? Co wiemy o jego wiedzy na ten temat? Dlaczego nie opowiedział nam on wiążących się z tym szczegółów? Co Pan mógł czynić w każdym razie? Co przepuszczamy na ten temat?

(2) Co on w związku z tym rozumiał? Dlaczego? Jak to jest dowiedzione? W rezultacie, co on najpierw uczynił? Jak to jest figurowane? Przez co? Jak on zaczął rozwijać pokolenie Judy z obozu Epifanii? Jak to jest figurowane? Z kogo ono się składało? Jak on przygotował odciosywanie dokonywane przez pozafiguralnych budowniczych? Co było tym odciosywaniem? Jak to jest figurowane? Co on uczynił dla pozafiguralnych drzwi? Jak to jest figurowane? O czym on wiele nauczał? Jak to jest figurowane? Pomiędzy czym on dokonał rozróżnienia? Jak to jest figurowane? Kto ich dostarczył? Jak to jest figurowane? Na przykład? Jak figurowane? Co jego działania mówiły o J.? Jak to jest figurowane? W jaki sposób on to uważał? Jak to jest figurowane ogólnie i w szczegółach? Co uczynił on w rezultacie?

(3) W jaki sposób było dokonane wezwanie i polecenie w stosunku do J.? Jak to jest figurowane? Jakie zdarzenie miało miejsce w maju 1916 r.? Jaki był pierwszy czyn, związany z tym poleceniem? Drugi? Trzeci, z przykładami? Czwarty? Piąty? Szósty, ze szczegółami? Siódmy, z jego skutkami?

(4) Jak się J. nie zapatrywał na punkt 6 w owym czasie? Jakie trzy sprawy pozwoliły mu później dojrzeć specjalne w tym znaczenie? Jakie znaczenie było każdego z pięciu? Jakie były tematy innych mówców? Ich porządek? Jak to jest figurowane, jeśli chodzi o J. i grupy Lewitów? Temat J.? Jaka

cecha szczególna odznaczała trzech wodzów Lewitów w każdym wypadku później? Co należy przede wszystkim zauważyć, jeśli chodzi o te siedem aktów, o których mówiliśmy? Według jakiego przykładu? Co po wtóre?

(5) Co przez swe akty brat R. powiedział J.? Jak to jest figurowane? Dla jakich trzech powodów Bóg tego zabronił? Jak to jest figurowane? Kto miał to zrobić? Jak to jest figurowane? Jakie warunki mają to uczynić odpowiednim? Jak figurowane? Jaki fakt temu nie zaprzecza? Z jakim rezultatem? Jak to jest figurowane? Co będzie pokojowe w jego pracy? Jak to jest figurowane? Jaką wiedzę do tego odnoszącą się dał Bóg bratu R.? Prawdopodobnie przez co? Jaką jeszcze dał mu wiedzę na ten temat? Jak to jest figurowane? Jak długo? Jak to jest figurowane? Przez jakie dwie rzeczy br. R. powiedział J., że J. wzniesie świątynię Epifanii? Jak to jest figurowane? Dlaczego on to powiedział? Jak figurowane? Jakie pragnienie wyraził względem J.? Jak figurowane? Kto nakazał tę pracę? Jak to jest figurowane? Dla jakiego celu? Jak figurowane? Jakie jeszcze warunkowe zapewnienie dał on J.? Jak figurowane? Do czego on zachęcił J.? Jak to jest figurowane?

(6) Jakie jeszcze inne zapewnienie dał on J.? Jak to jest figurowane? Jakie trzy prawdy są ukryte w wadze i wartości złota? Jak można je wydostać? Jakich dwóch rzeczy nie znamy na podstawie Biblii, gdy chodzi o talent srebra? Od czego to nas powstrzymuje? Jakie dalsze cztery zapewnienia dał on J.? Jak to jest figurowane w każdym wypadku? Jakie jeszcze zapewnienie dał on J.? Jak to jest figurowane?

(7) Do czynienia jakich trzech rzeczy w stosunku do J. zachęcał brat R. wodzów? Jak to jest figurowane? Na jakie dwie inne rzeczy wskazywał on im? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Jak jest dowiedziona druga z tych rzeczy? Jak to jest figurowane? Dla jakiego celu? Jak to jest figurowane? Do czego więc on ich zachęcał? W jakim celu? Jak to jest figurowane? Do jakich dwóch rzeczy pobudzał on ich? Na co to

wskazywało? Jak to jest figurowane? Dla jakich dwóch rzeczy miało to być uczynione? Jak jest figurowane w każdym przypadku? Ku czyjej chwale? Jak to jest figurowane? Czego powyższe fakty dowodzą? Jak to figurowane?

(8) Jakimi działaniami były wypełnione ostatnie dni brata R.? Gdzie to jest powiedziane? Jaki wyjątek należy zauważyć? Jakie fakty dowodzą tego wyjątku? Co jest figurowane przez Dawidowe zarządzenia spraw Świątyni? Kiedy to powołanie się zaczęło? W jaki sposób między innymi? Gdzie to jest pokazane? W czym to jeszcze miało miejsce? Co tam następowało? Co należy pamiętać; jeśli chodzi o kapłanów i Lewitów? Dlaczego? W jakich warunkach podlegli słudzy Prawdy zostali opisani? Jak to jest figurowane? Gdzie były podane te opisy? Zależnie od czego? Jak to jest figurowane? Kto odpowiedział na to wezwanie? Jak to jest figurowane? Z kogo składała się pierwsza grupa? Jak to jest figurowane? Druga? Jak to jest figurowane? Trzecia? Jak to jest figurowane? Czwarta? Jak to jest figurowane? Jak brat R. ich rozmieścił? Jak to jest figurowane?

(9) Na ile rodzajów, zgodnie z tym można ich podzielić? Czym się każdy z tych rodzajów różni od innych? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Jakie były dwie główne grupy Gersonitów za czasów br. R.? Czym się one różniły? Na ile grup i na jakie grupy, byli podzieleni pozafiguralni Laadanici? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Jaką poprawkę należy wprowadzić jeśli chodzi o w. 9? Na ile grup i na jakie grupy ci pierwsi są podzieleni? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Na ile grup i na jakie grupy byli podzieleni Semeici? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Która grupa była z nich najważniejszą? Jak to jest figurowane? Następna? Jak figurowana? Co stało się z trzecią i czwartą grupą? Dlaczego? Jak to jest figurowane? Jak inni zostali umieszczeni? Jak to jest figurowane? Na ile grup i na jakie grupy zostali oni podzieleni? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Kto pochodził z klasy Chrystusowej? Jak to jest figurowane w każdym symbolu? Jaką pracę miał daną najwyższy Kapłan Kościoła? Jak to jest figurowane? Kto współpracuje? Kim byli oni? Jak to jest figurowane?

(10) Gdzie się najpierw Amramici ukazują? Jak to jest dowiedzione? Z ilu i z jakich grup oni się składają? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Jacy są ich wodzowie? Jak to jest figurowane? Ile partii było w Zborze w Jersey City, N.J.? Jak to jest figurowane? Czyimi są oni zwolennikami? Jak to jest figurowane? Jacy byli wodzowie pozafiguralnych Amramitów Eliezera? Jak figurowane? Na co oni się rozbili? Jak figurowane? Za kim i przeciw komu idzie ich najważniejsza klika? Jak figurowane? Kto był najważniejszą grupą pozafiguralnych Izaarytów? Jak figurowane? Co było ich odłamem? Jak figurowane? Na ile i na jakie grupy podzielili się Ritchie-ici jako pozafiguralni Hebronici? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Sturgeonici? Jak figurowane w każdym przypadku? Pozafiguralni Meraryci? Jak figurowane w każdym przypadku? Na ile grup i jakie grupy rozwinęli się Meraryci? Jak to jest figurowane w każdym przypadku?

(11) Ile i jakie były grupy Merarytów Towarzystwa? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Czego nie uczynili Rutherfordyci? Jak to jest figurowane? Co utworzyli oni? Jak figurowane? Czym te przestały być? Jak figurowane? Co potem ich partie uczyniły? Jak figurowane? Jaka jest najważniejsza grupa takich Elizeuszystów? Jak figurowane? Na ile i na jakie grupy podzielili się Standfasty? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Jakimi grupami są powyższe grupy? Jak figurowane? Nawet kto? Jak figurowane? Gdzie oni służą? Jak figurowane? Jakie dwie inne klasy one obejmują? Jak figurowane w każdym przypadku? Nawet podobnie do kogo? Jak figurowane? Jak podzieleni, jeśli chodzi o wodzów? Jak figurowane? Przeciwko komu? Jak figurowane? Jak byli oni wyznaczani? Jak figurowane?

(12) Jakie dwie rzeczy ogłosił brat R.? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Na jaką zmianę on wskazał? Kiedy? Jak to figurowane? Dlaczego tak miało być? Z czego to wynika? Co opisywało służbę pozafiguralnego Elizeusza? Jak to jest figurowane? Nawet kto? Jak figurowane? Co było ich obowiązkiem? Jak figurowane? Przede wszystkim pod jakimi czterema względami? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Do jakich trzech innych spraw to się odnosiło? Jak figurowane? Z jakich trzech punktów widzenia? Jak figurowane w każdym przypadku? Pod jakimi trzema warunkami? Jak to jest

figurowane w każdym przypadku? Jakie inne rzeczy mieli oni czynić? Jak to figurowane? Jakim trzem innym rzeczom mieli oni służyć? Jak figurowane w każdym przypadku? W związku z jakimi trzema rzeczami? Jak to figurowane w każdym przypadku? Kiedy oni mieli czynić to? Jak figurowane? Co to pozwoli im czynić? Jak figurowane? Względem jakich trzech rzeczy? Jak figurowane? W jakich sprawach? Jak figurowane?

(13) Co będzie teraz przedstawione? Gdzie figurowane? Kogo figurują synowie Aarona kiedy w związku z przybytkiem nie są wymienieni z imienia? Kiedy nazwani po imieniu na koniec Wieku w każdym przypadku? Jak to jest dowiedzione? Czego pozafiguralny Nadab i Abiju nie zostawili w chwili śmierci? Jak figurowane? Przed czym oni pomarli? Jak figurowane? Jakiego rozdziału wybitnych służb dokonał brat R.? Jak to figurowane? Zależnie od czego? Dlaczego? Jak figurowane? Jaka była proporcja wówczas więcej wybitnych i mniej wybitnych braci oraz ich pomocników? Jak figurowane? Co stanowiło różnicę? Jak figurowane?

(14) W jakim stosunku jest każdy z 24 pielgrzymów do swej grupy? Jak to figurowane? Czym oni byli w tym charakterze? Jak to jest figurowane w obu stosunkach? Kto naznaczał im cedulę pielgrzymских podróży? Jak to jest figurowane? Przed jakimi pięcioma układami pozafigur? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Jak to było uczynione? Jak figurowane w każdym przypadku? Gdzie są ci 24 uwzględnieni w planie? Wymień tych 16 wybitnych Eleazarytów według ich stopnia wybitności? Kogo są oni odpowiednikami? Jak pozafiguralny Jehojaryb spełnia swą służbę Epifanii? Według jakiego podobnego przykładu? Wymień ośmiu pozafiguralnych Itamarytów według stopnia ich wybitności? Komu oni odpowiadają? Jak według naszego pojmowania są oni przedstawieni? Jak to figurowane? Przez kogo zostało to urządzone? Polecone? Jak to jest figurowane?

(15) Co jest przedstawione w trzech grupach w I Kronice 25? W czym byli oni podlegli w stosunku do poprzednich 24? Przez kogo były te trzy grupy wyznaczone? Jak to jest figurowane? Czym się te trzy grupy różniły? Jakimi trzema rzeczami miały one przywilej się posługiwać? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Na czym polega przedstawienie pierwszej z tych klas? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Na jakich

listach byli oni umieszczeni? W jakiej byli oni grupie? Jak to jest figurowane? Przez kogo wyznaczeni? Jak to figurowane?

(16) Jaka była następna grupa? Jak oni pełnili służbę? Jak to jest figurowane? Kto wchodził w tę grupę? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Z jakich członków składała się trzecia grupa? Jak to figurowane? Wymień ich według wykazów Strażnicy? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Jacy dwaj nie figurowali w wykazach?

(17) Poprzez co widzieli oni Prawdę? Jak to jest figurowane? Jaką mieli oni służbę? Jak to figurowane? Co czynił Bóg względem niedzielnych pielgrzymów? Jak to figurowane? Jaka inna klasa pielgrzymów niedzielnych była tam? Jak się oni nazywali? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Do jakiej grupy należało powyżej wymienionych 27 pielgrzymów? Jak to figurowane? Co im było polecone? Jak to figurowane? W jaki sposób każda z tych trzech grup miała służyć? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Przez czyje rozporządzenie? Jak to jest figurowane? Dla jakich trzech grup? Jak to figurowane? Co można zauważyć na podstawie w. 9-31? Jak to figurowane? W czym byli oni wyćwiczeni? Jak to figurowane? Dlaczego? Jak figurowane? Komu te 24 oddziały miały odpowiadać? Kogo one uzupełniały? Jakie dwa przykłady tego zostały podane? Co jeszcze trzeba w tej sprawie zauważyć?

(18) Co po tym następuje? Co należy zauważyć? Jak nie mieli oni służyć? Podobnie do jakiego przykładu? Jak to jest figurowane? Kogo oni obejmowali? Jak to jest figurowane? Jakie były oddziały w ich porządku? Jakie były odpowiadające im kapłańskie oddziały? Jak to jest figurowane w każdym przypadku?

(19) Co stanowi następną grupę sług świątyni Epifanii? Jak to jest figurowane? Jaka jest ich pierwsza klasa jako pozafiguralnych Koreczyków? Jak to figurowane? Ile podróżujących kompanii było wśród nich? Jak to figurowane? Ile było tam lokalnych kompanii? Na przykład? Jak to figurowane? Co stanowiło drugą klasę pozafiguralnych Koreczyków? Jak to figurowane? Jacy byli najważniejsi wśród nich? Jak to figurowane? Które z tych kompanii były organizowane przez pierwszą grupę? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Gdzie jeszcze były ich inne kompanie organizowane dzięki pra-

cy w podrózach Sr. Sanford i br. J.? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? W ilu jeszcze miejscach była praca pasterska zorganizowana? Jak częściowo byli oni poruszeni? Jak jeszcze inaczej?

(20) Kto stanowił trzecią, grupę pozafiguralnych odźwiernych? Jak to jest figurowane? Czym była, a czym nie była pierwsza grupa roznosicieli literatury? Jaka była najważniejsza ich praca? Jak to jest figurowane? Kim były trzy inne rodzaje pracowników względem ich znaczenia? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? W ilu i jakich grupach znaleźli się krzewiciele literatury? Jak to jest figurowane?

(21) W skład jakich grup wchodzili pozafiguralni odźwierni? Jak to jest figurowane? Co ich wodzowie mieli czynić? Jak to jest figurowane? Komu polecenie pracy było dane? Jak to jest figurowane? Zależnie od czego? Jak to jest figurowane? Gdzie byli przydzieleni pracownicy Fotodramy Stworzenia jako całość? Jak to jest figurowane? Jaka pozycja przypadła im podróżującym siedmiu kompaniom? Jak to jest figurowane? Pasterskim pracownikom? Jak to jest figurowane? Co należy zauważyć, że zostało opuszczone powyżej? Dlaczego tu jest wspomniane? Jaka była im dana pozycja? Jak to jest figurowane? Kto jeszcze miał tę pozycję? Jak to jest figurowane? Co było ich „specjalną pracą”? Jak to jest figurowane? W jakim stopniu rozwoju? Jak to jest figurowane?

(22) Gdzie miało swą pozycję sześć podróżujących kompanii pracowników Foto-Dramy Stworzenia? Jak to jest figurowane? Siódma kompania? Jak figurowane? Ile i ja-

kie stałe miejsca miały trzy z nich? Jakie prawdopodobnie miejsce miała inna? Z ilu i z jakich grup składały się grupy pasterskich pracowników? Jak to jest figurowane? Nad czym mieli oni pieczę? Jak to jest figurowane? Jaka była ich pozycja? Jak to jest figurowane? W jakim celu miały one specjalnie pracować? Jak to jest figurowane? Jakie dwie jeszcze grupy były aktywne w tej samej pozycji? Co było wskazane w paragrafach od (20) do (22)? Jak to jest figurowane?

(23) Kto budzi naszą uwagę w w. 20-32? Jakie dwie rzeczy pierwsi z tych mieli na pieczy? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Komu to przypadło w udziale? Specjalnie komu? Dlaczego? Jak to jest figurowane? Kim byli stanowiący pierwszy pododdział? Jak to jest figurowane? Co mieli oni na pieczy? Jak to jest figurowane? Co mieli inni? Jak figurowane? Czym oni byli krótko mówiąc? Jak to jest figurowane? Jakie jeszcze cztery grupy były? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Kto był przewodzącą grupą pozafiguralnych Amramitów? Jak to jest figurowane? Co było ich obowiązkiem? Jak figurowane? Co stanowiło drugą grupę pozafiguralnych Amramitów? Jak figurowane? Kto jeszcze tam należał? Jak figurowane? Nad czym mieli pieczę R.H. Hirsh i inni? Jak figurowane? Jakie były pozafiguralne rzeczy poświęcone? Jak to jest figurowane i dowiedzione? Do jakich czterech klas niektórzy z nich należeli? Jak to jest figurowane w każdym przypadku? Pod czyją pieczę były te inne podobne rzeczy? Jak figurowane?

(ciąg dalszy nastąpi)

TERAŻNIEJSZA PRAWDA

I ZWIASTUN CHRYSZTUSOWEJ EPIFANII

Niezależne Pismo Religijne - Dwumiesięcznik -
Pełnomocnik R G Jolly 2101 - 13 Soth IIth ST.,
Philadelphia 48, Pa., USA

Będąc wolnym od wszystkich sekt, partii, organizacji i ludzkich wyznań wiary lecz raczej przywiązany do Boga tak jak rozumie Jego Słowo. Pismo to stoi w obronie Prawdy Parousji danej od Pana przez „wiernego sługę”, która jest fundamentem wszelkiego dalszego rozwijania się w Prawdzie; i stoi także w obronie zarządzeń, czarteru i

testamentu, które dał Pan przez „wiernego sługę”, aby wiązały kontrolujące korporacje i towarzystwa między ludem w Prawdzie; przedstawia i broni rozwijającą się prawdę Epifanii, jako pokarm na czas słuszny dla wszystkich klas i grup Pańskiego ludu, tak jak Panu się podoba udzielić.

Zarządzenia dla Pola Polskiego we Francji.

Zamówienia na literaturę oraz korespondencję ogólną kierować do Br. J. Herman I, rue de la Gare, CALONNE RICOUART (PDC).

W sprawach osobistych prosimy zwracać się bezpośrednio nawet pisząc po polsku do br. M. CARON Ecole Jules Ferry BURLIN (PDC).